

[Bølgministeren.]

kommer altså ingen udgifter for staten. Man har også kunnet læse det i lovforslaget, hvis man havde villet.

Så vil jeg også godt sige om misbruget, at jeg mener, at den administration, der vil blive tale om her, er lagt til rette på en sådan måde, at man oven i købet kan komme en del af det misbrug til livs, som i dag finder sted ved måneskinsarbejde, netop ved at disse regninger skal præsenteres for kommunerne, inden beløbet kan udbetales. Det giver en mulighed, som vi ikke før har haft.

Derfor vil jeg anbefale lovforslaget endnu en gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift på hunde [af Jens Møller m. fl.].

(Lovforslag nr. 51. Fremsat 20/2 75).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) [af Jens Møller m. fl.]

(Lovforslag nr. 52. Fremsat 20/2 75).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil godt først gøre nogle bemærkninger til lovforslaget om momsfrigtagelse for dyrlægers arbejde. Forslaget går ud på at fritage dyrlægenes arbejde for afgiftspligten efter merværdiafgiftsloven. Også dyrlægenes salg af medikamenter ønskes fritaget.

Det er det proventtab, der herved opstår for statskassen, der ønskes erstattet af afgiften på hunde.

Jeg vil godt starte med at sige, at det vil være en klar ulempe for det generelle afgiftssystem, hvis man begynder at pille enkelte ydelser og salg af visse varer ud af systemet. Jeg mener i øvrigt ikke, det er urimeligt, at dyrlægers arbejde er omfattet af momsen. En stor del af dette arbejde udføres for registrerede virksomheder, herunder navnlig landmænd, og de har, således som det også anføres i bemærkningerne til lovforslaget, fradragsret for afgiften, så de har altså ingen afgiftsbelastning i dag. De vil derimod komme til at betale for den indirekte afgiftsbelastning, som ville påhvile dyrlægens indkøb, hvis han ikke var registreret og dermed ikke havde mulighed for at få refunderet indgået afgift. Han var nødt til at holde sig skadesløs for disse omkostninger gennem en prisforhøjelse på sine ydelser.

Med hensyn til den del af dyrlægens virksomhed, der udøves over for kunder, der holder dyr som kæledyr, hunde osv., er det vel også kun rimeligt, at der sker beskatning, når man gør sig klart, at merværdiafgiftsloven er en beskatning af forbruget, og omkostningerne ved at holde dyr som hunde, katte osv. må efter min vurdering anses som et almindeligt forbrug.

Lad mig også nævne de kontrolproblemer, der ville opstå ved at lade dyrlægenes ordination af medikamenter være momsfri, når medicin i øvrigt er afgiftspligtig. I vidt omfang anvendes samme medicin til mennesker og dyr.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på de økonomiske virkninger af lovforslaget. De vil næppe være store, når vi ser de to forslag i sammenhæng, men på baggrund af de bemærkninger, jeg har gjort, må vi afvise lovforslaget om momsfrigtagelse for dyrlægers arbejde.

Det er jo knyttet sammen med lovforslaget om afgift på hunde, og derfor skal jeg kun gøre få bemærkninger hertil. Det har samme sigte, nemlig at hindre unødige lidelser hos dyr. Jeg vil godt sige, at jeg er i tvivl om, hvorvidt en afgift som den, der foreslås her, vil have nogen særlig betydning som dyrebeskyttende foranstaltning.

Derudover vil jeg godt sige, at hvis man

[Ministeren for skatter og afgifter.]

indfører en høj afgift, kan det føre til, at flere hundeejere, end det hidtil har været tilfældet, vil undlade at tegne den lovpligtige ansvarsforsikring med de problemer, der kan flyde deraf. Vi må gøre os klart, at forsikringsselskaberne ikke kan kontrollere, om forsikringspligten overholdes, og derfor måtte der vel opstilles et særligt kontrolorgan. Det er der ikke taget stilling til i lovforslaget, men der er bebudet ændringsforslag omkring de praktiske problemer enten til anden eller tredje behandling her i tinget, og jeg skal derfor ikke på nuværende tidspunkt gå nærmere ind på disse praktiske spørgsmål, men må sige, at set i sammenhæng med lovforslaget om momsfrigørelse for dyrlægers arbejde må vi afvise forslaget.

Karl Nielsen (S):

Vedrørende disse to lovforslag er jeg meget enig med ministeren i de fremførte betragtninger og synspunkter. Jeg er af den opfattelse, at forslaget om, at der skal svares en årlig afgift på 100 kr. pr. hund, ikke vil få den af forslagsstillerne forventede virkning, nemlig den, at mange på grund af denne afgift ville tænke sig om to gange, før de anskaffede sig hund. Det ville vel være således, at det kun skulle blive personer, der var klar til at opfylde de forpligtelser, det medfører at holde hund. Jeg er også bange for, at kontrol- og administrationsudgifter vedrørende dette lovforslags gennemførelse ikke vil stå i rimeligt forhold til provenuet, især hvis det ligger i statslig regie.

Skulle man overveje at indføre en hundeafgift, måtte det efter min opfattelse lægges ud til den enkelte kommune som en frivillig ordning, altså således at den enkelte kommune selv afgør, om den vil indføre en sådan afgift, og således at også provenuet bliver i kommunens kasse.

Vi er ikke særlig begejstrede for denne afgift, men vil se nærmere på lovforslaget i folketingsudvalget.

Lovforslaget om fjernelse af merværdiafgiften på dyrlægeudgifter kan vi ikke tiltræde, idet jeg henviser til de af ministeren fremførte begrundelser. Jeg vil dog gerne tilføje: jeg tror ikke på, at nogen vil undlade at konsultere en dyrlæge til sin syge hund på grund af, at der skal svares merværdiafgift.

Aksel Pedersen (V):

I venstre bifalder vi selvfølgelig ønsket om det mere dyrebeskyttende, der ligger i disse lovforslag. Det er da givet, at det kunne være rimeligt med en begrænsning af hundeholdet, om man kan sige det på den måde. Der er nok mange uovervejede anskaffelser af hunde i familier mange steder. Alt det svineri, som hundene medfører, er heller ikke uden udgifter for samfundet. Der er både miljøskader og griseri, som på mange måder virker utiltalende. Vi ved også, at hunde kan være både vildtødelæggende og strejfende og generende for mange mennesker, som egentlig godt kunne undvære den hund, som naboen har.

Fra visse sider i vor gruppe har der været tale om en måske lidt større skat på en ekstra hund, altså hund nr. 2. Vi har bemærket den undtagelse fra loven, der er i lovforslagene. Opkrævningen sammen med en forsikring er da en måde at gøre tingene på, men så slipper nok også det pæne op, jeg kan sige om forslagene. Jeg er noget nervøs over for, hvordan det vil gå med at få disse forsikringspræmier ind. Vi ved, at når det er forbundet med mærkning eller på anden måde, kan det blive meget vanskeligt at administrere den lov. Vi havde i gammel tid noget, der hed sognefogder, som var underbetalt, og som man kunne få til at lave en billig administration af den slags love. Det mangler vi i dag. Og så kan jeg stille det spørgsmål: hvilken myndighed har man tænkt skal føre kontrollen? For der vil blive brug for en kontrol i den forbindelse, hvis ikke alt for mange skal unddrage sig skatten og man ikke dermed får den virkning frem, man vil have.

Vi skal i det mindste se velvilligt på lovforslaget. Det vil vi derimod ikke med hensyn til at tage momsens eller merværdiafgiften væk fra dyrlæger. Det lovforslag vil vi simpelt hen blot afvise.

Voigt (FP):

Disse to lovforslag tilsigter først og fremmest, at man skal undgå at påføre hunden unødvendige lidelser, og det får mig til at tænke på, at sidste mandag behandlede vi et lovforslag fra kristeligt folkeparti om at man skulle have hunde i store betonklodser, og det mener jeg er at påføre en hund unød-

[Voigt.]

vendige lidelser at spærre den inde i sådan en stor social ejendom.

Enhver borger, som mener, at man skal ud af statens formynderi og paragraftyran- ni, må tage afstand fra et forslag som det, der her ligger. Der skal ikke være tvivl om, at mit parti er modstander af disse afgifts- former, man her lægger frem fra kristeligt folkepartis side. Det er også min opfattelse, at disse 100 kr. simpelt hen vil blive ødt op i administration, fordi forsikringssselska- berne skal opkræve dem, og så skal folke- og invalidepensionister gå ned på socialkonto- ret og få dem tilbagebetalt. Det skal igen- nem hele denne pærevælling af offentlig administration.

Yderligere kan socialministeren fastsætte regler, hvorefter andre grupper af mindrebe- midlede kan få beløbet refunderet. Det sy- nes jeg nok er lidt farligt, for hvad er egent- lig en mindrebeholdt familie i dag? Er det en familie med 2 børn, der f. eks. har en skattepligtig indkomst på 30.000 kr., eller er det en familie, der har 50.000 kr. i skatte- pligtig indkomst, men har 7 børn? De har vel lige så meget behov for at have en hund som dem, der kun har 2 børn.

Så har vi jo lovforslaget om dyrlægers fri- tagelse for merværdiafgift, som skal hænge sammen med dette forslag. Jeg kan egentlig ikke forstå, hvad det er, forslagsstillerne mener, for hvis man tager en almindelig behandling hos en dyrlæge, kan man vel si- ge, at i gennemsnit koster det et halvt hund- rede kroner, og jeg kan ikke forestille mig, at nogen, der har anskaffet sig en hund, vil undlade at gå til dyrlægen, fordi de skal give 50 kr. plus 15 pct. i moms, dvs. 7 kr. 50 øre. Det kan jeg ikke se noget formål med.

Det næste fra kristeligt folkepartis side bliver vel nok, at man skal have afgift på katte og kanariefugle og måske også akva- riefisk. Jeg ved ikke, hvad man kan finde på fra det partis side, men der er faktisk ikke ret meget, der kan overraske mig mere. Jeg kan kun sige, som jeg sagde sidste mandag, at jeg glæder mig til, at vi skal behandle lovforslaget fra kristeligt folkeparti, hvorefter jeg skal forbyde min søn Jakob at hente et par bajere hos købmanden, hvis jeg er tørstig, og også det forslag, der siger, at Tuborg ikke mere må reklamere for, at en Tuborg er en Tuborg.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er såmænd ikke i tvivl om, at der lig- ger gode hensigter bag disse lovforslag, men jeg glædede mig så meget i sin tid, da vi i slutningen af 1960'erne afskaffede hundeaft- giften, at jeg ikke kan forestille mig, hvad der skulle få mig til at indføre den igen.

Det, som kristeligt folkeparti har foreslået her med de adgangsmuligheder, der er for dispensationer, vil medføre en så kostbar administration, at jeg ikke tror på, at der bliver noget overskud. Jeg vil da gerne kigge på det i udvalg, men jeg tror ikke på tanken.

Stetter (KF):

Forslagsstillerens argument for at foreslå afgiften indført er, at hundeejerne dermed motiveres for at behandle hundene bedre. Jeg tror ikke på, at denne betragtning hol- der. Man kan med lige så ringe garanti for at skønne rigtigt komme til den modsatte kon- klusion, nemlig den, at irritation over afgif- ten kan medføre, at hundene i nogle tilfælde kan risikere at blive behandlet dårligere.

Jeg mener i øvrigt, at hovedparten af hundeejerne er naturligt gode og venlige mod deres hund, det manglede også blot. Det er nogle ganske få i denne henseende afsporede personer, der mishandler deres hund, og her hjælper ingen afgift. Vi kan ikke anbefale, at lovforslagene gennemføres.

Ømann (SF):

Det kan SF heller ikke. På den anden side er der jo en stor konflikt, som nogle må gøre noget ved. På den ene side er der i en by som København og de større provinsbyer et forfærdeligt svineri på gaden, som særligt ikke-hundeejere og ikke-hundeelskere træ- der i. Der findes nogle fabrikater af skosåler med riller i, som kan vedligeholde hundeha- det en 8 dages tid.

På den anden side — og her vil jeg gerne være alvorlig — er der jo den uomtvistelige menneskelige værdi, der ligger i, at mange mennesker og især mange enlige holder af deres hund, og at de faktisk ikke kan leve foruden.

Det er jo noget, der leder frem til, ikke at man skal tage stilling for eller imod hunde eller en afgift på hunde, men til, at vi på en eller anden måde må føre en konstruktiv hundepolitik.

[Ømann.]

Jeg vil gerne slå fast som min personlige indstilling, at ingen, der har et virkeligt behov for dyr af den ene eller anden art, skal have spærret adgangen til at have sådan et dyr af rigoristiske regler. Jeg synes, det er udtryk for den ledeste fascisme og stalinisme, hvis man ville forbyde folk sådan noget enten gennem huslejeregler eller gennem ordensregler fra politiets side.

Lad mig dernæst slå fast, at det er umuligt at fastslå gennem en lovgivning, hvem der har et gedigent behov for at have sådan et dyr. Konklusionen må så blive, at vi, om vi vil eller ej, må lære at leve med hundene. Men så er spørgsmålet i henhold til dette forslag: er det lettere at leve med en beskattet hund end med en ubeskattet hund? Og for så vidt også: er det lettere at leve med en momsfristaget dyrlægebehandlet hund, end det er at leve med en momsbelagt dyrlægebehandlet hund?

Hvis nu man vil træde med større overbærenhed i efterladenskaberne, er det vel ingen trøst, at hundeejerne har betalt skat, jeg tror det ikke. Politikken må vel gå ud på at forene hundehaderne med hundelskerne. Jeg tror, det vil tjene hundene bedst, og jeg har forstået kristeligt folkepartis forslag sådan, at det, det gælder her, er det samme som ved børnelovgivningen i 1920'erne: hundens tarv fremfor alt. Det kan da godt være, at en rimelig afgift af lokal karakter til sikring af renholdelse vil være gavnlige for hele hundesagen, og så skabelse af nogle lokale faciliteter, men når man tager anledning af denne sag til at gribe ind i hele vores momssystem og lave en eller anden undtagelse, må jeg sige: fj, efter min principielle indstilling til papirusseri og administration.

Er disse hundeeskrementer i og for sig ikke en katalysator for nærdemokrati, hvor man enes om i de lokale områder, hvor de huserer ualmindelig meget, at lave en eller anden ordning. Det kan da godt være, at et eller andet boligselskab vil synes, at de ikke vil forbyde folk at holde hund, men på den anden side synes, at de folk, som holder hund, og de folk, som virkelig holder af hunde, skal betale for det, og de betaler så en eller anden lokal afgift for at få gjort rent efter hundene, hvis de ikke kan holde dem hen i rendestenen, som anstændigt er.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Møller) (KrF):

Disse to lovforslag hører ganske rigtig sammen. De hører også sammen med det lovforslag, vi behandlede sidste mandag, om retten til at holde hund eller kat i lejligheder. Sagen er den, at vi mener, at hele problematikken omkring muligheden for at holde husdyr trænger til at blive ordnet og reguleret på en anden måde, end den er i dag. Hvem kan i dag holde en hund? Ja, det kan den, der har råd til at have et parcelhus, det kan den, hvis husejer tilfældigvis går ind for det, mens mange andre mennesker ikke har mulighed for at holde hund eller kat i dag, fordi de bor i områder, hvor man ikke tillader det. Det vil altså sige, at muligheden for at holde dyr slet ikke svarer til de forskellige personers behov, men til tilfældigheder ude omkring fra. Derfor kom vi med vores forslag i mandags, der gik ud på, at alle skulle have en chance for at holde et dyr, en hund eller en kat, i deres lejlighed, uanset hvor de boede. På den anden side skal det heller ikke forstås derhen, at vi mener, der bør gives helt fri, for så ville det blive sådan, at byerne ville blive fuldstændig oversvømmet af dyr efterhånden.

Dette er så et forsøg på ligesom at holde igen og sige, at det må koste noget, man må ofre noget for at have disse dyr, også fordi det koster noget at få gjort rent efter dem, som det er blevet nævnt, sådan at vi kan få det hele reguleret noget mere i den rigtige retning.

Lovforslaget om momsfristagelse for dyrlæger var så et forsøg på at bruge nogle af de penge, der kom ind ved denne hundeskate, til fordel for dyrene. Det er rigtigt nok, som én nævnte, at det er ikke de store beløb, det altid drejer sig om. Nu blev der nævnt en dyrlægeregning på 50 kr. Jeg har nu aldrig fået nogen på under 100 kr., men det må jo være dér, hvor vedkommende bor at de er billigere.

Jeg skal ellers ikke sige meget til de enkelte, der har ytret sig om lovforslagene. Jeg vil kun sige det på den måde, at disse to lovforslag ikke for os absolut hænger sammen. Vi vil meget gerne være med til at gennemføre det om hundeaftigten, også selv om det andet om momsfristagelsen ikke kan gennemføres. Det væsentligste er, at vi får en regulering af disse ting, sådan at der kan

[Jens Møller.]

blive mere rimelighed i, hvem der må holde hund, og hvem der ikke må holde hund.

Venstres ordfører nævnte spørgsmålet om eventuelt større afgift på hund nr. 2. Det vil vi da gerne se på. Det kan der sikkert være nogen rimelighed i. Spørgsmålet om kontrol og opkrævning er vi villige til at se på i udvalget.

Så vil jeg godt lige sige et par ord til hr. Ømann. Det var dejligt at høre ham tale så varmt for de enlige og de gamle og deres ret til at holde hund. Jeg kunne ønske mig, at det havde været SFs ordfører i mandags, der havde talt på den måde, men da hørte vi lige de modsatte toner. Da ville man ikke gå med til retten til at holde hund i boligselskaber og andre steder, selv om det netop var det, det drejede sig om dér.

Der er efterlyst en konstruktiv politik. Det mener vi netop at dette er, et forsøg på en konstruktiv politik på disse områder, så det bliver sådan, at de mennesker, for hvem det virkelig betyder noget at holde hund, kan få lov til det, uden at vi derfor samtidig oversvømmer vore byer med hunde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v. [af Jens Møller m. fl.].

(Lovforslag nr. 53. Fremsat 20/2 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Lovforslaget går ud på at fritage alle hyrevogne for vægtafgiften — dvs. den ordinære vægtafgift, som i princippet skal beta-

les af alle registreringspligtige motorkøretøjer — og samtidig at nedsætte udligningsafgiften af ikke-benzindrevne hyrevogne til de satser, der gælder for de almindelige personvogne. Udligningsafgiften er en kompensationsafgift af køretøjer, der anvender afgiftsfrit brændstof såsom diesel og gas i stedet for benzin.

Lovforslaget går endvidere ud på som noget nyt at pålægge motorcykellignende cykler med hjælpemotor en vægtafgift på 100 kr. om året.

Som det vil huskes, har jeg i forbindelse med lovforslaget om gennemførelse af en afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m. v. anset det for ønskeligt at lempe den samlede beskatning for hyrevogne ved gennemførelsen af den nye afgift. Et lovforslag herom er da også fremsat og blev behandlet her i tinget den 3. i denne måned.

Derimod kan jeg ikke tiltræde, at man yderligere nedsætter den lempelige beskatning af hyrevogne ved at ophæve de særlige satser for udligningsafgift af disse køretøjer og i stedet henføre dem til satserne for personvogne. Udligningsafgiften skal stå i et nogenlunde rimeligt forhold til de pågældende køretøjsgruppers benzinformbrug, og det er begrundelsen for, at udligningsafgiften for hyrevogne er væsentlig større end for almindelige personbiler. Denne forskel i afgiftsbelastningen er begrundet i hyrevognenes langt større årskørsel. En nedsættelse af udligningsafgiften for hyrevogne som foreslået vil derfor medføre en voldsom forskelsbehandling mellem benzindrevne og dieseldrevne hyrevogne.

Hvad angår forslaget om at inddrage de motorcykellignende cykler med hjælpemotor under vægtafgiften, forekommer det mig lidt forhastet at fremsætte et forslag som det foreliggende, når man endnu ikke ved, om det er teknisk og administrativt muligt at gennemføre en klassificering af køretøjerne som foreslået. I hvert fald stiller jeg mig skeptisk over for, hvorvidt det er muligt at opdele den nuværende knallerterbestand i to grupper, henholdsvis egentlige cykler med hjælpemotor og motorcykellignende knallerter. Dette spørgsmål må i hvert fald undersøges nærmere, inden der træffes bestemmelse om indførelse af en afgift på de sidstnævnte. Jeg gør opmærksom på, at knallerter er omfattet af lovfor-